ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ادارهٔ سعادتخانهٔ غزته (آروره) دده‌لغ دده‌لری

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան խան

Les annonces sont reçues à la Direction du Journal "AREVELK„ Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ.

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Գոյոյ եւ ցարատեցող հասար տարեկան. 140 Ղրս
» » » » վեցամսեայ. 70 »
» » » » եռամսեայ. 40 »
Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրգ
» » » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխարէն փոսթայի փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Տեղական բոլոր ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:

Յանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ.

ՎԱՐԺՈՒՀԻՆԵՐԸ

Դիտած եք թէ ընդհանրապէս ինչ գունատ ու մելամաղձոտ եղակներ են մեր վարժուհիները, օլիորդները մանաւանդ: Գլուխնուն զարդուածի երեւոյթ մը ունին, ինչպէս կ'ըսէ ժողովուրդը, և հաւատք ներշնչելու տեղ՝ կարեկցութիւն միայն կը հրաւիրեն իրենց վրայ: Խօսակցեցէք իրենց հետ, փորձի համար, և պիտի տեսնէք որ ձայներնուն մէկ գողացար չեշտ մը կայ, ու աչքերնին գետնին խնարհած կը պահեն, ո՛չ այն չիկնումով որ աղջկան մը շնորհներէն մէկն է, այլ տեսակ մը երկչոտութեամբ համակուած: Ասոր պատճառը ո՛չ ֆիզիքական տկարութիւն է ո՛չ ալ իրենց հմտութեան վրայ տարակոյս. այլ որովհետեւ այդպէս վարժուած են թաղականներու և հոգաբարձուներու հետ իրենց ունեցած յարաբերութեանցը մէջ, պարտաւոր ըլլալով հնազանդ արարածի մը,—չըսելու համար ապախինի մը,—պէս ներկայանալ անոնց, իրենց յանձնուած պաշտօնը իբրեւ շնորհք մը նկատել և ուշադիր ըլլալ դասանանգութեան մէջ չթերանալէ առաջ, «աղաներուն քմահաճ բարկութիւնը չհրաւիրել իրենց վրայ:

Բնական՝ անոր համար որ այդ բարկութիւն ըսուածը կրնայ ծագումն առնել անակնկալ կերպով, անանկ միջոցի մը ուր վարժուհի մը ամէն առեն աւելի խղճմտօրէն կ'աշխատի և հետեւաբար ամէն առեն աւելի ապահով կը զգայ ինքզինքը իր ասպարէզին մէջ. «ինչպէսը և «ինչուն մի՛ հարցնէք» առիկա բացատրելու համար հարկ պիտի ըլլայ մանրակրկիտ կերպով նկարագրել այն չղթայաւորումը որ անգթաբար ձգուած է մեր կրթական գործին մէջ,—քանի որ դպրոցի վրայ է խօսքերնիս — անհատականութիւններէն զեպի հանրայինը. բայց առանց այդ պրպտումին ձեռնարկելու ալ, գիտենք և կը լսենք առեն առեն թէ, օրինակի համար, վարժուհիին դէմ նեղացած աղջիկ մը անգամ—յաւականէ որ ընկերական դերը ունեցող ծնողի մը զաւակ ըլլայ—կընայ զայն ճամբել տալ... քանի մը կաթիլ արցունքով. Թողունք պաշտօնի հետամուտ և պաշտպանութիւն վայելող մշտակցուհիներու էնարխիները. սալօններու մէջ, չոգենաւի մէջ, սրճարանի մէջ տեղի ունեցած խօսակցութիւնները, վերջապէս այս կամ այն կերպով բանեցուցուած ազդեցութիւնները որոնք ամէնքն ալ նոյն արդիւնքը կրնան տալ: Եւ ահա առտու մը, վարժուհին դպրոցին դուռը փակուած կը գտնէ իր դէմ, առանց պատճառը լսելու, —և ինչ որ գառնօրէն ծիծաղելի է,—առանց ինքը ճամբէն ալ որոշապէս գիտնալու իր ըրածին չարժառիթը, ուրիշներէն թելադրուած ըլլալով:

«Այսպէս ընել պատչաճ գտաւ», կ'ըսեն ու կ'անցնին, սխալ ըմբռնուած ու չարաչար դրժածուած կարգապահութեան մը կրթնելով որուն բարոյական զոհերը կ'ըլլան մեր վարժուհիներէն չատերը: Որովհետեւ, մանկամարդ աղջիկ մը, որ այս խորհրդաւոր ձեւերով կը հեռացուի իր ուսուցչական պաշտօնէն, դժուարաբար կը յաջողի ուրիշ մը գտնել, եթէ մինչեւ իսկ սիրտ ունենայ ուրիշ թաղականերու կամ հոգաբարձուներու դիմելու որոնք խոժոռ կերպով պիտի նային երեսն ի վեր, իրարու մէջ փսփսալով. «Այս այն վարժուհին չէ՞ մի որ...»:

Բայց պէտք է ապրուստ մը ճարել. և ապրուստ ճարելու համար՝ այս տխուր պայմաններուն մէջ դըտնուող հայ վարժուհին կը սոսկայ իր մէջ խեղդել արժանապատուութեան զգացումը, չընդվզիլ իր կրած անարգանքին դէմ, և դուռնէ դուռ կ'իյնայ, Ո՛ւսումնական Խորհուրդին կը դիմէ, գաւառները կը դրէ, լրագրաց խմբագրատուները կ'երթայ, գասախօսութեան պաչտօն մը փնտռելու: Ալ առջի աչխոյժը մի՛ փնտռէք անոր քով, եթէ չալեզոի իսկ գտնել պաշտօն մը. ասպարէզին հմայքը վախճած է իրեն համար. վասն զի, ի՞նչ ապահովութիւն ունի թէ այն կամայական վարմունքը զոր ունեցան իրեն դէմ՝ իր թոզած գպրոցին մէջ, օրին մէկը չպիտի գտնէ նաև հոն ուր նոր կը տեղաւորուի:

Մեր ամէն վարժուհիները տիպար-վարժուհիներ չեն անշուշտ. բայց մեր բոլոր հոգաբարձուներն ալ տիպար-հոգաբարձուներ չեն. և այս բացառութիւնները գիրար հակակշռելով, անդին՝ կը մնայ մեծամասնութիւն մը արժանաւոր բայց անտեսուած վարժուհիներու որոնք վարժապետներէն պակաս գրկանք ու անարգանք չեն կրեր:

Թաղական ազաները կամ հոգաբարձու էֆէնտիները մտածելու էին սակայն, թէ վարժուհի՝ մը փափուկ սեռին պատկանելուն համար, այրերէն աւելի պէտք ունի բարոյական պաշտպանութեան ու վեհանձն վարմունքի. յետոյ, աղջիկ մը երիտասարդի մը պէս գիւրաւ չի կրնար փոխել իր ապարեզը, երբ գոյւ անկէ կամ անգործ մնայ: Մայր մը, քոյր մըն է անիկա որուն խնամքին կը յանձնեն ծնողք իրենց զաւակները օրն իրեւն. եթէ գառնացած սըրտով դասարան մտնէ օրիորդը, եթէ դպրոցի վարիչներուն նկատմամբ յարգանք ունենալու տեղ թաքուն երկիւղ մը ունենայ, եթէ ամէն վայրկեան ճնշուելու տարակոյսին մէջ գտնուի, հոգեկան ի՞նչ հանգստութեամբ, ի՞նչ գուրգուրանքով կ'ուզէք որ խօսի իր սանուհիներուն հետ որոնք դէմերնին պիտի տեսնեն ընկճուած հասակ մը, պրկուած դէմք մը, տարտամ նայուածք մը՝ այն աչխոյժ, զուարթ, ներշնչող երեւոյթին տեղ որ ամէն կնոջ, բայց մանաւանդ ուսուցչուհիին, վարժուհիին յատկանիշը պէտք է ըլլայ:

Ո՛վ է վնասուողը այս տգեղ բարքերու հետեւանքէն. վարժուհիները թէ անոնցմէ առաջ մատաղատի ազնիկները. դէթ այս մտածումը ուշադրութեան առնելու համար, ինչո՞ւ չենք տեսներ մեր թաղականները ու հոգաբարձուները որոնք զաւկի տէր ու ընտանիքի հայր են իրենք ալ մեծագոյն մասով: Եւ յետոյ մտածէին անգամ մը, իրենք իրենց, առանց ասոր անոր ներշնչուելին կամ ազդեցութեան, թէ վարժուհիներու պէս տկար, անպաշտպան էակներու ճակատագրին հետ խաղալուն մէջ կը գտնեն իրենց բարոյական ոյժը ու հանրային օգտակարութիւնը:

ՏԻԳՐԱՆ ԱՐՓԻԱՐԵԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀԷՆ

ՄԱՄՈՒԼԵԱՆ ԵՒ ԻՐ ՆԵՐՔԻՆ ԿԵԱՆՔԸ

«Մամուլեան բանաստեղծ մը եղած չէ՞»:

Այս էր Գ. Անդրէասեան բարեկամս Աւետեաններէն մէկ հրատարակած լուրջ ուսումնասիրութեան մէկ եզրակացութիւնը: Գուցէ՛ այդպէս, եթէ բանաստեղծութիւնը ընդունինք իր ոտանաւորի անձնական սահմանին մէջ միայն. եթէ ոչ՝ տարբեր անունով կարելի չէ մկրտել զգացումի այն անահման ցոլքը, որ կը չողայ գրականութեան նուիրուած յիրնամեայ չրջանին վրայ, սկիզբէն մինչեւ վերջը: Բնագաւառը, խայթող Շահնուրը չեմ ակնարկեր, ու նոյն իսկ հոս պիտի չյիշեմ ողբացեալ Գարոնեանը, որ Շահնուրը կը կիսէր, գտնելու համար բուռն քննադատութեանց ներքին աղդակը. այլ Անդրէասեանի ունեցածին հակառակ տպաւորութիւնը կ'ունենամ:

Մամուլեան բանաստեղծ ալ եղած է:

Վկայ ըսածիս՝ Վերթերի ձօնը, զոր կ'ընդօրինակեմ բառ առ բառ, թէև տան տակ հաստատեր են կեանքի խաղաղ նաւահանգիստը: Անձնաւօրի չէ այդ տունը անոնց որ գրականութեան պաչտամով լեցուն, քանի մը ժամ կը հանդիպին Իվիր: Ալեզարդ ծերունիին մօտ նստած, լրկ, անչուշտ գէմքի մը կը հանդիպիս: Սեւ՝ը հագած է ամբողջ, անժպիտ յատ՝ուածքով մը չեւեւցաւ լիա թշուառ հօր մը դագաղին մօտ ու բաւա, ե—Միւրտ տա, նոր օր, նոր արեւ պիտի տեսնես»:

«Այս օրը, այս արեւը քեզմով տեսայ. ու վերջանայ. այլ Վերթերի պէտք չունի՛, վասն զի քու հոգիդ ունի՛: Ուստի «անոր թարգմանութիւնը թարգմանչին «հետ քեզի կը նուիրեմ»:

Զմիւռնիա, 3 մայիս 1865 Մ. Մ.

* * *

Սմիչեչ անկեղծ խոստովանութիւնը չէր կարող նկարել այնքան որոշ ու ճիշդ այն հոգեբանական միջակը՝ որու մէջ կը մնար Մամուլեան իր գրական գործունէութեան: Պոլիս գրական չրջանակներու մէջ ապրած ընդ երկար, ու վերջը ճշդապիրկին հետ չրջած ամբողջ Եւրոպան, Մուրատեան վարժարանի թարմ տպաւորութիւններով զեղուն իր միտքը, կը դառնայ իր բնավայրը, ապտակուած բաղդէն, նիհարական անձուկ վիճակով՝ որ այև և այլ պարագաներու հետ միացած՝ կը չլատէր իր բարոյական կորովը ալ:

Հոն՝ այդ տատապանքներուն վրայ կ'ուեղնայ սիրոյ կրակն ալ, և կը սպառնայ մխիր դարձել փայտակ հոգին: Այն ժամանակի ուսուցիչներու անոթի մեռնելու չրջանն էր: Գրող-կարգացողները պատիւ չունէին, անոր համար գուցէ Առօտոյսի խմբագիրը՝ Պալդասարեան՝ գրիչն ու կանգունը միասին գործածելու ու Մամուլեանին դատ իպմիրի բոլոր գրողները— Գալուստ Կոստանդ և Մ. Նալպանեան բացառութիւն ըլլալով—արհեստ մըն ալ ունեցած են:

Մամուլեան դրամ չունէր, ուրիշ արհեստ չունէր և կը յանդգնէր աղնուական, հարուստ ու պատուաւոր ընտանիքի մը ուղղել աչքերը:

Կըմրտնէր ու հիմա աւելի լաւ կրնամ հասկնալ թէ ինչ ընձեռ վիշտերու մէջէն քալեց Մամուլեան, ինչ նողկալի դրամարտութիւններու մէջէն անցաւ, երբ իր միակ մեհրիմն ալ կ'երթար միանալ հանգստակորզներու ամբոխին: Իր ամբողջ գրականութիւնը այդ ձնշումին յաջորդող ընդվզումն է: Այդ կրած վիշտերուն մէջ կը փնտռեմ Շահնուրին սուր խայթոցը որ ա՛լ մէկուն չի խնայեց:

Ու սիրտերնուս Մամուլեան:

Այն տունի նկարը հոս, աչքիս դէմն է: Հեզիկ, աղաւնիի տպաւորութիւնը կը թողու, անուշ ու բարի նայուածքը, ու կ'արժէր որ Մամուլեան տատպէր «իր Մարիամին» համար: Սէրը կը չարթէ վերջապէս, հին թշնամութիւնները մտերմութեան կը վերածուին ու երեսուն կու գայ գրչի մարդը, իր բովանդակ փառքով:

* * *

Լուրջ կրթութիւն մը առած էր ու դերադրական դպրոցն սիրտ մը կը կրէր. իր վրայ կը միացըներ ճիւն կիները իր պատկառելի հասատքով ու նորը մտքի ընդարձակ զարգացումով և կազմեց դրամատիկ ընտանիքը երջանկութեան ստուերներու տակ: Մամուլեանի գրականութիւնը երկարատեւ կռիւ մը տպաւորութիւնը կը թողու. այնչափ յուղումներ մինչեւ հիմա հատցուցած էին զինքը, եթէ օրուան հոգեվիճակը ու խաղաղաչէտ անկիւն մը չտեսնէր: «Մարիամին» ժրպտուն դէմքը կը բաւէր Մամուլեանի դէմքին վերադարձնելու իր սովորական ժպիտը, գոռացող խնդուքով մը միացած: Երեսուն չրսկէ տարուան ընտանեկան չըրջանին ոչ մէկ ամպ եկաւ վրդովել երկարատեւ երջանկութիւնը, այն ամպերէն զատ, զորս բազդը կը ղրկէ երբեմն երբեմն, յիշեցնելու մեզի արտասուալից օրերու գոյութիւնը:

Եթէ Մամուլեանի կեանքը մրրկալից կոհակ է եղած, Տիկին Մամուլեան՝ մեղմ ու հեզիկ զեփիւռը, որ չարունակ փայփայելով, գուրգուրալով կը զղայ, կ'անցնի:

Ու եթէ հոս ու հոն ընտանեկան անհամաձայնութիւններ, կասկած ու նախանձ, չատ տուներ կը կործանեն, Մամուլեան ընտանիքը միշտ բարձր կը մնայ ու իրապէս տիպար՝ հայ հին ընտանիքներու նահապետական կազմակերպութեան:

* * *

Հայնոցին կեդրոնը Տիդ, բարձր ու ու դիսահաւոր Եհկալիպտոսի մը հովանիին անոնք գլխիս ելեկտրական սարսուռի նըման ցնցից մը:

«Առ Օրիորդ Մարիամ Գազատղեան.(*)

«Երբ այլեւայլ աղէտից լծին տակ կը «հառաչէի լռին, և վերիւրի թարգմա«նութեամբ սփոփում մը գտնել կը կար«ծէի, միշտ դիմելով անոյտ ի գերեզման, «հրեշտակ մը երեւցաւ լիա թշուառ հօր «մը դագաղին մօտ ու բաւա, ե—Միւրտ «առ, նոր օր, նոր արեւ պիտի տեսնես»:

«Այս օրը, այս արեւը քեզմով տեսայ. «ու վերածնայ. այլ Վերթերի պէտք չու«նի՛, վասն զի քու հոգիդ ունի՛: Ուստի «անոր թարգմանութիւնը թարգմանչին «հետ քեզի կը նուիրեմ»:

Զմիւռնիա, 3 մայիս 1865 Մ. Մ.

* * *

Սմիչեչ անկեղծ խոստովանութիւնը չէր կարող նկարել այնքան որոշ ու ճիշդ այն հոգեբանական վիճակը՝ որու մէջ կը մնար Մամուլեան իր գրական գործունէութեան: Պոլիս գրական չրջանակներու մէջ ապրած ընդ երկար, ու վերջը ճշդապիրկին հետ չրջած ամբողջ Եւրոպան, Մուրատեան վարժարանի թարմ տպաւորութիւններով զեղուն իր միտքը, կը դառնայ իր բնավայրը, ապտակուած բաղդէն, նիհարական անձուկ վիճակով՝ որ այև և այլ պարագաներու հետ միացած՝ կը չլատէր իր բարոյական կորովը ալ:

Հոն՝ այդ տատապանքներուն վրայ կ'ուեղնայ սիրոյ կրակն ալ, և կը սպառնայ մխիր դարձել փայտակ հոգին: Այն ժամանակի ուսուցիչներու անոթի մեռնելու չրջանն էր: Գրող-կարգացողները պատիւ չունէին, անոր համար գուցէ Առօտոյսի խմբագիրը՝ Պալդասարեան՝ գրիչն ու կանգունը միասին գործածելու ու Մամուլեանին դատ իպմիրի բոլոր գրողները— Գալուստ Կոստանդ և Մ. Նալպանեան բացառութիւն ըլլալով—արհեստ մըն ալ ունեցած են:

Մամուլեան դրամ չունէր, ուրիշ արհեստ չունէր և կը յանդգնէր աղնուական, հարուստ ու պատուաւոր ընտանիքի մը ուղղել աչքերը:

Կըմրտնէր ու հիմա աւելի լաւ կրնամ հասկնալ թէ ինչ ընձեռ վիշտերու մէջէն քալեց Մամուլեան, ինչ նողկալի դրամարտութիւններու մէջէն անցաւ, երբ իր միակ մեհրիմն ալ կ'երթար միանալ հանգստակորզներու ամբոխին: Իր ամբողջ գրականութիւնը այդ ձնշումին յաջորդող ընդվզումն է: Այդ կրած վիշտերուն մէջ կը փնտռեմ Շահնուրին սուր խայթոցը որ ա՛լ մէկուն չի խնայեց:

Ու սիրտերնուս Մամուլեան:

Այն տունի նկարը հոս, աչքիս դէմն է: Հեզիկ, աղաւնիի տպաւորութիւնը կը թողու, անուշ ու բարի նայուածքը, ու կ'արժէր որ Մամուլեան տատպէր «իր Մարիամին» համար: Սէրը կը չարթէ վերջապէս, հին թշնամութիւնները մտերմութեան կը վերածուին ու երեսուն կու գայ գրչի մարդը, իր բովանդակ փառքով:

* * *

Լուրջ կրթութիւն մը առած էր ու դերադրական դպրոցն սիրտ մը կը կրէր. իր վրայ կը միացըներ ճիւն կիները իր պատկառելի հասատքով ու նորը մտքի ընդարձակ զարգացումով և կազմեց դրամատիկ ընտանիքը երջանկութեան ստուերներու տակ: Մամուլեանի գրականութիւնը երկարատեւ կռիւ մը տպաւորութիւնը կը թողու. այնչափ յուղումներ մինչեւ հիմա հատցուցած էին զինքը, եթէ օրուան հոգեվիճակը ու խաղաղաչէտ անկիւն մը չտեսնէր: «Մարիամին» ժրպտուն դէմքը կը բաւէր Մամուլեանի դէմքին վերադարձնելու իր սովորական ժպիտը, գոռացող խնդուքով մը միացած: Երեսուն չրսկէ տարուան ընտանեկան չըրջանին ոչ մէկ ամպ եկաւ վրդովել երկարատեւ երջանկութիւնը, այն ամպերէն զատ, զորս բազդը կը ղրկէ երբեմն երբեմն, յիշեցնելու մեզի արտասուալից օրերու գոյութիւնը:

Եթէ Մամուլեանի կեանքը մրրկալից կոհակ է եղած, Տիկին Մամուլեան՝ մեղմ ու հեզիկ զեփիւռը, որ չարունակ փայփայելով, գուրգուրալով կը զղայ, կ'անցնի:

Ու եթէ հոս ու հոն ընտանեկան անհամաձայնութիւններ, կասկած ու նախանձ, չատ տուներ կը կործանեն, Մամուլեան ընտանիքը միշտ բարձր կը մնայ ու իրապէս տիպար՝ հայ հին ընտանիքներու նահապետական կազմակերպութեան:

* * *

Հայնոցին կեդրոնը Տիդ, բարձր ու ու դիսահաւոր Եհկալիպտոսի մը հովանիին

(*) Որ յետոյ եղաւ Տիկին Մ. Մամուլեան:

տակ հաստատեր են կեանքի խաղաղ նաւահանգիստը: Անձնաւօրի չէ այդ տունը անոնց որ գրականութեան պաչտամով լեցուն, քանի մը ժամ կը հանդիպին Իվիր: Ալեզարդ ծերունիին մօտ նստած, լրկ, անչուշտ գէմքի մը կը հանդիպիս: Սեւ՝ը հագած է ամբողջ, անժպիտ յատ՝ուածքով մը չեւեւցաւ լիա թշուառ հօր մը դագաղին մօտ ու բաւա, ե—Միւրտ առ, նոր օր, նոր արեւ պիտի տեսնես»:

«Այս օրը, այս արեւը քեզմով տեսայ. ու վերածնայ. այլ Վերթերի պէտք չունի՛, վասն զի քու հոգիդ ունի՛: Ուստի «անոր թարգմանութիւնը թարգմանչին «հետ քեզի կը նուիրեմ»:

Զմիւռնիա, 3 մայիս 1865 Մ. Մ.

* * *

Սմիչեչ անկեղծ խոստովանութիւնը չէր կարող նկարել այնքան որոշ ու ճիշդ այն հոգեբանական վիճակը՝ որու մէջ կը մնար Մամուլեան իր գրական գործունէութեան: Պոլիս գրական չրջանակներու մէջ ապրած ընդ երկար, ու վերջը ճշդապիրկին հետ չրջած ամբողջ Եւրոպան, Մուրատեան վարժարանի թարմ տպաւորութիւններով զեղուն իր միտքը, կը դառնայ իր բնավայրը, ապտակուած բաղդէն, նիհարական անձուկ վիճակով՝ որ այև և այլ պարագաներու հետ միացած՝ կը չլատէր իր բարոյական կորովը ալ:

Հոն՝ այդ տատապանքներուն վրայ կ'ուեղնայ սիրոյ կրակն ալ, և կը սպառնայ մխիր դարձել փայտակ հոգին: Այն ժամանակի ուսուցիչներու անոթի մեռնելու չրջանն էր: Գրող-կարգացողները պատիւ չունէին, անոր համար գուցէ Առօտոյսի խմբագիրը՝ Պալդասարեան՝ գրիչն ու կանգունը միասին գործածելու ու Մամուլեանին դատ իպմիրի բոլոր գրողները— Գալուստ Կոստանդ և Մ. Նալպանեան բացառութիւն ըլլալով—արհեստ մըն ալ ունեցած են:

Մամուլեան դրամ չունէր, ուրիշ արհեստ չունէր և կը յանդգնէր աղնուական, հարուստ ու պատուաւոր ընտանիքի մը ուղղել աչքերը:

Կըմրտնէր ու հիմա աւելի լաւ կրնամ հասկնալ թէ ինչ ընձեռ վիշտերու մէջէն քալեց Մամուլեան, ինչ նողկալի դրամարտութիւններու մէջէն անցաւ, երբ իր միակ մեհրիմն ալ կ'երթար միանալ հանգստակորզներու ամբոխին: Իր ամբողջ գրականութիւնը այդ ձնշումին յաջորդող ընդվզումն է: Այդ կրած վիշտերուն մէջ կը փնտռեմ Շահնուրին սուր խայթոցը որ ա՛լ մէկուն չի խնայեց:

Ու սիրտերնուս Մամուլեան:

Այն տունի նկարը հոս, աչքիս դէմն է: Հեզիկ, աղաւնիի տպաւորութիւնը կը թողու, անուշ ու բարի նայուածքը, ու կ'արժէր որ Մամուլեան տատպէր «իր Մարիամին» համար: Սէրը կը չարթէ վերջապէս, հին թշնամութիւնները մտերմութեան կը վերածուին ու երեսուն կու գայ գրչի մարդը, իր բովանդակ փառքով:

* * *

Լուրջ կրթութիւն մը առած էր ու դերադրական դպրոցն սիրտ մը կը կրէր. իր վրայ կը միացըներ ճիւն կիները իր պատկառելի հասատքով ու նորը մտքի ընդարձակ զարգացումով և կազմեց դրամատիկ ընտանիքը երջանկութեան ստուերներու տակ: Մամուլեանի գրականութիւնը երկարատեւ կռիւ մը տպաւորութիւնը կը թողու. այնչափ յուղումներ մինչեւ հիմա հատցուցած էին զինքը, եթէ օրուան հոգեվիճակը ու խաղաղաչէտ անկիւն մը չտեսնէր: «Մարիամին» ժրպտուն դէմքը կը բաւէր Մամուլեանի դէմքին վերադարձնելու իր սովորական ժպիտը, գոռացող խնդուքով մը միացած: Երեսուն չրսկէ տարուան ընտանեկան չըրջանին ոչ մէկ ամպ եկաւ վրդովել երկարատեւ երջանկութիւնը, այն ամպերէն զատ, զորս բազդը կը ղրկէ երբեմն երբեմն, յիշեցնելու մեզի արտասուալից օրերու գոյութիւնը:

Եթէ Մամուլեանի կեանքը մրրկալից կոհակ է եղած, Տիկին Մամուլեան՝ մեղմ ու հեզիկ զեփիւռը, որ չարունակ փայփայելով, գուրգուրալով կը զղայ, կ'անցնի:

Ու եթէ հոս ու հոն ընտանեկան անհամաձայնութիւններ, կասկած ու նախանձ, չատ տուներ կը կործանեն, Մամուլեան ընտանիքը միշտ բարձր կը մնայ ու իրապէս տիպար՝ հայ հին ընտանիքներու նահապետական կազմակերպութեան:

* * *

Հայնոցին կեդրոնը Տիդ, բարձր ու ու դիսահաւոր Եհկալիպտոսի մը հովանիին

(*) Որ յետոյ եղաւ Տիկին Մ. Մամուլեան:

կութիւնը) չուտով պիտի սկսի հայերէն ներկայացումները: Արդէն վարձում են և պիտի վարձուին դերասաններ, խումբ պիտի կազմուի:

Զղիտենք, այս երկու սեզոնը դաս ե՞ղաւ նրանց թէ չէ. ահագին ջնաս կրեցին, չնայած որ միջին Թուով գիշերը մօտ 800 րուբլի մուտք են ունեցել, մի գումար, որով կարելի է աւելի՛ նպատակայարմար բաղկացած օպերաի խումբ պահել:

Ինչպէս երեւում է, այս բանը դաս չպիտի լինի, որովհետեւ գործը պիտի վարեն նոյն անձերը, որոնք վարում էին անցեալ սեզոններին, այսինքն անձեր՝ որոնք չատ անփորձ են թատրոնական գործ վարելում: Այս սեզոնին նրանք միտք ունին ոչ թէ յիւսուելու, այլ օգտուելու, և այդ բոլորն ինչպէս, ո՞րտեղից, հարցրի ես յարգելի անտրպրիզի անդամներից մէկին մանաւանդ խօսակցութեան ժամանակ.—Վերասանների ռոճիկը պիտի սակաւցնենք» եղաւ պատասխանը:

Մի բոլէ Թոյլ տանք, որ դերասաններն իսկապէս չատ ռոճիկ են ստանում. խումբը բաղկացած է 25 հոգուց, եթէ ամէն մէկի ռոճիկից պակասեցնեն միջին Թուով 20 րուբլի, այդ անում է 500 րուբլի ամիսը, իսկ սեզոնի ընթացքում (1 1|2 ամիս) անում է 2250 րուբլի, իսկ այդ գումարը 10,000 ր. չէ, որ վերջին սեզոնի ընթացքում արած միասն է:

Անցեալ տարի դերասանների ռոճիկները մասին Թեր ուշադիր չատ յօգուտծներ գրուեցան և յօգուտագիրներից մէկը յիշեց, որ սովորական մի դերասան ստանալով 100 րուբլի ամսական, այդ չէ նշանակում որ նա 1200 րուբլի է ստանում ամբողջ տարին. ո՛չ, նա ռոճիկ ստանում է տարւայ մէջ միմիայն 4 1|2 ամիս, որ անում է 450 րուբլի, իսկ այդ 450ը բաժանելով 12ի վրայ, ամիսն ընկնում է 37ր. 50 կ., որ անհնազանդարակ դերասանի ապրելու համար չատ քիչ է. դեռ չեմ հաշւում նրա բեմական սիմիլ հագուստները որ նա պարտաւոր է ունենալ:

Դերասաններին համեմատում են ուսուցիչների հետ, բայց չէ՞ որ ուսուցիչն ամբողջ տարով է հրաւիրւում. իսկ դերասանը միմիայն 4½ ամսով, չատ չատ 5 ամսով. իսկ այդքան ամիս մի քաղաքում ապրելով՝ դերասանը ստիպուած է լինում միչտ ճաշել հիւրանոցներում, ուր աւելի վատ և թանգ կերակուրները են տալիս, քան ընտանիքներում ուր ամսով ճաշել դժուար է և միչտ չէ պատահում, որ եկուոր դերասանն իսկոյն կարողանայ սենեակ վարձել: Մի՞թէ կարելո՞ է մանրամասն թացատրել, որ դերասանին աւելի Թանգ է նստում ապրուստը, քան մի որ և իցէ ուրիշ պաչտօնի, ուրիչ գործի տէր մարդկանց:

Այդ չենին ռոճիկներն անգամ ամենքին, չգիտեմ ինչպէս և որտեղից՝ մեծ մեծ գումարներ են երեւացել, և այսօր Բագուի անտրպրիզը իր վնասը ծածկելու միակ միջոցը գտնում է դերասանների ռոճիկը պակասեցնելում. ինչո՞ւ ենք հետ գնում, վերցնենք Ռուսներին. նրանց մօտ հասարակ դերասանն ստանում է 1½ անգամ աւելի քան մեր առաջնակարգ դերասանները. Պատճառն ի՞նչ է...

Մեր յարգելի անտրպրիզը իր վնասները Մոզ փնտռի ուրիչ տեղ, աւելորդ ծախքերը կրճատի, որ միմիայն ծիկի համար է անում և ոչ Թէ դերասանների ռոճիկից գոնի:

Հիմնուելով այս երկու սեզոնի ներկայացումների, ծախքերի, մուտքի, դերասանների ռոճիկի վրայ, հաւատալ կարելի է ասել, որ եթէ աչխատանք էլ չնիայ, կարելի է այնպէս անել որ վնաս էլ չլինի: Ասելքերս հաստատելու համար բերեմ և Թիւեր. կարելի է Բագուի համար խումբ կազմել այսպէս. 5 լաւ դերասաներ, 2 սովորական և մէկ աղախինների դերերի համար, 9 լաւ տղամարդ դերասան, 2 սովորական և 2 ծառաների համար, 1 յատկաբար և 1 սեճարխուս (ընդամէնը 23 հոգի), որ մի մեծ խումբ է, և կարելի է աղատ ամէն մի պիէս բեմ հանել:

Այս դերասանուհիներին և դերասաններին նշանակելով 20 առ. 100 աւելի ռոճիկ, քան մինչեւ այժմ են ստացել, կ'անի տնական 3000 ր., որ սեզոնը հաշուելով 5 ամիս, անում է 15000 ր., հագուստների ծախք 1500 ր., 45 ներկայացում՝ ձգելով ամէն մէկին գիշերուայ ծախս, թատրոնի վարձը, ծառաներ, վարսաւիր, աֆիշները, պոլիցական տուրքը, ստատիստների վարձը և այլ մանրամունը ծախքեր եթէ ադելով գիչերը 110 րուբլի, անում է 4950 ր., պիէսների հեղինակներին և թարգմանիչներին 1000 րուբլի, որի կէսն էլ չի տրուած մինչեւ այժմ և անսպասելի ծախքեր սեզոնի ընթացքում 950 րուբլի, անում է ընդամէնը 23,400 րուբլի:

Մնացքը կարելի է հաշուել այսպէս. մինչեւ այժմ միջին Թուով եղել է 600 րուբլուց աւելի. բայց ես վերցնում եմ քիչը՝ 600 րուբլի, որ 30 ներկայացման 600ական րուբլի մուտք հաշուելով՝ անում է 18000, 15 ներկայացում-բենեֆիանները հաշուելով միջին Թուով 300 րուբլի գիշերն անտրպրիզի օգտին՝ անում է 4500 րուբլի և ընդամէնը 6 ցերեկուայ ներկայացում սեզոնի ընթացքում 150 րուբլի մուտք հաշուելով՝ 900 ր., ընդամէնը 23400 րուբլի մուտք, ասել է ծախքը և մուտքը հաւասար են և ինաս չի գոյանում:

Օրինակներ վերցնենք. մինչեւ այժմ Բագուում դերասանական խմբեր պահել են Պ. Պ. Սաֆրազեան, Աբելեան և տիկին Սեւերեան. գրանցից ո՛չ մէկը ինաս չի արել. Տիկ. Սեւերեանն ունենալով աւելի փոքրիկ խումբ, քան պահում է ներկայ անտրպրիզը, ունեցաւ և աւելի քիչ մուտք, բայց ուրիչ տեղում կրած ծախքը Բագուում ծածկելով, դեռ մի բան աչխատեց էլ: Եղել են դերասանական ընկերութիւններ, որոնք եթէ միչտ րուբլուն րուբլի էլ չեն ստացել, գոնէ 70-90 կոպէկ ստացել են: Բարգելի անտրպրիզը գուցէ արդարացնի իրեն, ասելով որ այն խմբերն այս խմբերի նման չեն, արանք մեծ են, ծախս չատ ունին. այո՛, համաձայն ենք, բայց չէ՞ որ այն ժամանակ մենք 3-400 րուբլի մուտք ունենալով ուրախացել ենք, որովհետեւ այդ չատ մեծ մուտք էր. չէ՞ որ այժմ թատրոն է յաճախում հարուստ դասակարգը, որ Հայոց թատրոնի դուռը ճանապարհ չէր եղել առաջները. վերջապէս ո՞վ է ըսել. որ մի պիէս 3 անգամ եթէ ոչ աւելի, սեզոնի ընթացքում կրկնուէր, իսկ այժմ այդ ամէն մի պիէսին պատահում է:

Վերջացնելով մեր խօսքը, մենք դարձեալ կրկնում ենք, որ դերասանների ռոճիկը չէ վնասի պատճառը, այլ առանց կոնտրոլի արած ծախսերը, անփորձ մարդկանց ձեռքով գործ վարելը:

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՏՐԻՑՅԻՒՄԻ ՎԵՐԱԶԱՏՈՒՄԸ

ՌՈՒՆԻ ՋԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ ԱՏԵԱՆԻՆ ԱՌՋԵՒ

ԿԱՌՎ. ՔՈՄԻՍԷՐԻՆ ԱՄԲՍՏԱՆԱԳԻՐԸ

Ընդհանուր ուշադրութեան մէջ խօսք կ'առնէ կառավարական քոմիսէրը իր ամբաստանագրին ընթերցումէն առաջ կը յիչատակէ Վեռաքիկ տատանին այն որոշումը՝ որ Տրիչինիւսի մնսին 1894ին արըուած վճիռը բեկանելէ և չնչելէ ետքը, զայն կը ղրկեր նոր զինուորական տատանին առջեւ:

Այդ վճռին հետեւանքով, զինուորական տատանը պիտի ձգեր Թէ Տրիչինիւս յանցաւո՞ր է օտար տէրութեան մը հետ մեքենայութիւններ նեւթած ըլլալուն և Պոռտոլոյին Թուղթերը անոր յանձնելով անոր Տրանսայի դէմ պատերազմ հրատարակելու միջոցները տուած ըլլալուն համար:

Ձեռայ կ'անցնի իր ամբաստանագրին ու կ'ըսէ Թէ ինք ոչ մէկ կուսակցութեան կը պատկանի և Թէ անկախօրէն պիտի չարժի՝ ճշմարտութիւնը հանելու համար ճշմարտութիւնը:

Ու կը սկսի խնդրին պատմականը ընել. կը յիչէ Թէ ինչպէ՞ս Պոռտ

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՊ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱՑՈՂԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ ԿԱՄ ՄԱՏԵՆԱՇԱՐԻ

ՄԵՂՎԱԾ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵՒԵԼԱՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՀԱՅԱԲՆԱԿ ԱՅԼ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՄԷՋ
97 ՏԻԼԻՍ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՒԱՆՈՑ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ
137 ՏԻԼԻՍ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՒԱՆՈՑ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ
ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՒԱՆՈՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ
ՎԱՐՉԱՊԵՏ ԳՈՒՄԱՆ
ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ա. ՏԱՆԴԻՆ
ՀԱՏՈՐ Բ. ՄԻՋԱՆԿԱՅ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Գ. ՆՈՐ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐ
ՀԱՏՈՐ Դ. ՆԵՐԿԱ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐ
ՀԱՏՈՐ Ե. ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Զ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Է. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ը. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Թ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ժ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԺԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ի. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԻԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Լ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԼԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Խ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԽԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Կ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ԿԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Հ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՀԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ղ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՂԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ճ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՃԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Մ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Յ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՅԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ն. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՆԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Շ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՇԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Չ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՉԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Պ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՊԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ջ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՋԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ռ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՌԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ս. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՍԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Վ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՎԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Տ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՏԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ր. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՐԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ց. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՑԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ Ւ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԱ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԲ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԳ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԴ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԵ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԶ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԷ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԸ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՏՈՐ ՒԹ. ՀԱՅՈՑ ՄԱՍՆԱԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ